

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (63)216

Vol. 1963/0051

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

COMMISSIE

II/COM(63) 216 def.

Brussel, 19 juni 1963

SAMENWERKING OP MONETAIR EN FINANCIËEL TERREIN
BINNEN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

(Mededeling van de Commissie aan de Raad)

II/COM(63) 216 def.

Samenwerking op monetair en financieel terrein
binnen de Europese Economische Gemeenschap

Mededeling van de Commissie aan de Raad

1. Artikel 105, lid 1, van het Verdrag luidt als volgt :

"Teneinde de verwezenlijking van de in artikel 104 vermelde doeleinden te vergemakkelijken coördineren de lid-staten hun economisch beleid. Zij brengen te dien einde een samenwerking tot stand tussen hun bevoegde dienstvakken en tussen hun centrale banken.

De Commissie draagt de Raad aanbevelingen voor om deze samenwerking op gang te brengen".

2. Indien de Commissie zich tot nu toe heeft onthouden van de indiening van duidelijke aanbevelingen aan de Raad, zoals voorgeschreven in artikel 105, komt dit omdat daartoe gedurende de eerste etappe van de overgangperiode geen aanleiding bestond. Bij een bijzonder gunstige algemene economische conjunctuur was de samenwerking welke op pragmatische wijze zowel in het Monetair Comité als bij officiële samenkomsten van de Ministers van Financiën en de presidenten van de centrale banken was aangevangen, voldoende om in deze periode in de behoeften te voorzien.

3. Het integratie-proces in de eerste etappe kwam echter slechts neer op een gedeeltelijke afschaffing van de economische grenzen en op het begin van een gemeenschappelijk beleid op verschillende gebieden. Deze vooruitgang was niet van belang voor de monetaire ontwikkeling en derhalve ook niet voor de monetaire politiek in de lid-staten. Dit zal echter in de toekomst anders worden. Enerzijds zal de vooruitgang op de weg naar de integratie hoe langer hoe meer afhankelijk zijn van de monetaire ontwikkeling in de lid-staten. Anderzijds zal deze ontwikkeling zelve in grote mate bepaald worden door deze vooruitgang ten gevolge van de geleidelijke opheffing van de economische grenzen, het inwerkingtreden van een gemeenschappelijke politiek op belangrijke gebieden, alsmede van het aanvaarden van gemeenschappelijke regels in andere sectoren.

4. Deze toenemende onderlinge afhankelijkheid tussen de monetaire politiek van de lid-staten enerzijds en het integratieproces anderzijds noopt de betrokken landen tot een steeds nauwere samenwerking op het terrein van de monetaire politiek. Dit proces zou in gevaar komen indien het monetair beleid van één der lid-staten ten aanzien van de beginselen en de hoofdlijnen afweek van dat van de andere partners. Naarmate het economisch verkeer in de Europese Economische Gemeenschap vrijer zal worden, wordt het bovendien voor een lid-staat moeilijker en, in een bepaald stadium, zelfs onmogelijk, een dergelijke politiek voort te zetten. De hieruit voortvloeiende distorsies in het goederen- en kapitaalverkeer zullen dit land namelijk nopen om zijn politiek weer aan die van zijn partners aan te passen. Indien het desbetreffende land hiertoe niet zou overgaan, zou dit het gehele bestaan van de Gemeenschappelijke Markt in het geding brengen.

5. De coördinatie die voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag noodzakelijk is mag niet alleen betrekking hebben op de beginselen en hoofdlijnen van de monetaire politiek, maar moet eveneens van toepassing zijn op de voornaamste monetair-politieke maatregelen. In dit opzicht is het van belang zich te realiseren dat, tengevolge van de groeiende interdependentie der nationale economieën, distorsies zullen optreden indien de keuze van de methoden en instrumenten die bij het ten uitvoer brengen van de politiek waarvan de grote lijnen gecoördineerd hadden moeten worden, onderling te veel verschilt. Deze distorsies zouden het opheffen van de economische grenzen of het handhaven van een vrij verkeer, in het bijzonder het kapitaalverkeer, in het geding kunnen brengen. Het is derhalve een gemeenschappelijk belang, dat de lid-staten elkaar tijdig op de hoogte stellen van de maatregelen welke zij op het gebied van de monetaire politiek willen treffen en dat zij de gevolgen van deze maatregelen samen onderzoeken.

6. De monetaire samenwerking mag zich niet uitsluitend beperken tot het optreden van de centrale banken ; zij moet zich ook uitstrekken tot maatregelen van de voor het financieel beleid verantwoordelijke instanties. De staatsbegrotingen en de economisch-politieke besluiten die daarin tot uiting komen beïnvloeden namelijk de monetaire ontwikkeling in aanzienlijke mate, soms zelfs op meer beslissende wijze dan het beleid der centrale banken.

Een belangrijk deel van het nationale inkomen loopt thans via de schatkist van de diverse landen. Het overschot of het tekort op de staatsbegrotingen en de wijze van financiering van het eventuele tekort oefenen een belangrijke invloed uit op de interne liquiditeit en de monetaire situatie als geheel. Wil de monetaire politiek in ruime zin doeltreffend zijn, dan moet derhalve in iedere lid-staat, alsmede op het niveau van de Gemeenschap, de politiek van de centrale banken met begrotingspolitiek worden gecoördineerd.

7. Een nauwe coördinatie tussen de lid-staten is ook ten aanzien van de internationale monetaire betrekkingen noodzakelijk, want deze vormt het natuurlijke verlangstuk van de coördinatie op de hiervoor beschouwde gebieden. Dit geldt in het bijzonder voor de wisselkoerspolitiek, die een directe invloed heeft op de internationale prijs- en kostenverhoudingen en daardoor van het allergrootste belang zou kunnen blijken voor de werking van de Gemeenschappelijke Markt. Indien een lid-staat een betalingsbalanstekort heeft, dat internationale hulp noodzakelijk maakt, bijv. door een beroep op het Internationaal Monetair Fonds, zou het in overeenstemming met het gemeenschappelijk belang zijn, indien de landen van de Europese Economische Gemeenschap de aard en de omvang alsmede de wijze van uitvoering van deze hulp onderzoeken. Tenslotte maken de EEG-landen deel uit van een internationaal monetair systeem waarvan de goede werking voor hen van grote betekenis is en ten opzichte waarvan zij trouwens een steeds toenemende verantwoordelijkheid op zich nemen. De wijze waarop dit systeem werkt is allereerst van belang voor het handhaven van de internationale monetaire discipline en kan aanzienlijke repercussies hebben ten aanzien van de voortplanting van inflatoire of deflatoire druk zowel binnen als buiten de Gemeenschappelijke Markt. Het beleid van de lid-staten op dit gebied moet dan ook gecoördineerd worden. Om al deze redenen moet ten aanzien van elke belangrijke beslissing op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen voorafgaand overleg tussen de lid-staten plaatsvinden.

8. De Commissie is overtuigd van de noodzaak om, in het huidige stadium van de integratie en in afwachting van de ontwikkeling daarvan gedurende de tweede etappe, de samenwerking tussen de voor de monetaire

en financiële politiek verantwoordelijke regeringsinstanties alsmede tussen de centrale banken te versterken. In deze geest en met name in overeenstemming met artikel 105 van het Verdrag, legt de Commissie aan de Raad in bijgaande documenten aanbevelingen voor, welke ertoe strekken deze samenwerking ten uitvoer te brengen door het plegen van systematisch overleg voordat ten aanzien van het beleid der centrale banken, van de financiële politiek en van de buitenlandse monetaire politiek belangrijke besluiten worden genomen.

Bij het opstellen van deze aanbevelingen is de Commissie uitgegaan van de op pragmatische wijze in het Monetair Comité en in het kader van de officiële samenkomsten van de Ministers van Financiën en de presidenten der centrale banken opgedane ervaring. Die ervaring leert dat de behoefte aan samenwerking op deze terreinen zich reeds heeft doen gevoelen. Bij de aanbevelingen van de Commissie wordt rekening gehouden met de besprekingen die hieromtrent in de beide kringen zijn gevoerd.

9. Het streven naar nauwere coördinatie op dit gebied en op het terrein van de conjunctuurpolitiek moet een samenhangend geheel vormen. Volgens artikel 145 van het Verdrag dient de Raad voor de coördinatie van het algemeen economisch beleid van de lid-staten zorg te dragen. Deze zou tot stand kunnen worden gebracht door een gedachtenwisseling welke aan het begin van elk jaar in de Raad zou plaatsvinden. Deze gedachtenwisseling zou worden gebaseerd op het overleg in het Monetair Comité, in het Comité voor de conjunctuurpolitiek en in het Comité voor de begrotingspolitiek, waarvan de oprichting is voorgesteld in een aanbeveling van de Commissie aan de Raad, overeenkomstig artikel 105, lid 1. Aangezien het in het onderhavige geval kwesties zou betreffen die tegelijkertijd ressorteren onder de regeringen en onder de centrale banken zouden de Ministers van Financiën en de Ministers van Economische Zaken alsmede de presidenten der centrale banken aan de besprekingen in de Raad van de Europese Economische Gemeenschap moeten deelnemen.

Om de bovenstaande redenen stelt de Commissie voor dat de Raad zo mogelijk in januari van elk jaar bijeenkomst voor een debat over de gehele economische politiek van de lid-staten, waaraan wordt deelgenomen door de Ministers van Financiën, de Ministers van Economische Zaken en de presidenten van de centrale banken.

Aanbeveling van de Commissie aan de Raad betreffende
de samenwerking tussen de centrale banken van de landen
van de Europese Economische Gemeenschap

Met de bij artikel 105, lid 1, van het Verdrag bedoelde samenwerking, voor zover zulks de centrale banken betreft, is zowel in het Monetair comité als bij officiële samenkomsten van de presidenten reeds een aanvang gemaakt. Deze samenwerking bestond allereerst in geregelde en diepgaande gedachtenwisselingen zowel met betrekking tot de motieven voor veranderingen in de door de diverse centrale banken gevoerde politiek als ten aanzien van de gevolgen van deze veranderingen. Zij heeft voorts geleid tot een systematische bestudering van de monetair-politieke instrumenten welke in de landen van de Europese Economische Gemeenschap worden gebruikt, tot een betere beoordeling van de voor- en nadelen daarvan en tot een meer homogene formulering van de criteria voor het gebruik daarvan.

Nu is het in het huidige stadium van de verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt van belang dat de hoogste monetaire instanties van de landen van de Europese Economische Gemeenschap elkaar rechtstreeks en tijdig op de hoogte kunnen brengen van de omstandigheden welke een ombuiging van het in elk der lid-staten gevoerde monetaire beleid kunnen vereisen en elkaar kunnen raadplegen over de draagwijdte van zulk een ombuiging en de repercussies die deze voor de andere partners zou kunnen hebben.

Er dient derhalve een "Comité van presidenten van centrale banken van de Europese Economische Gemeenschap" te worden opgericht. Door het in een dergelijk comité toegepaste stelsel van raadplegingen - dat aan deze instanties geregeld gelegenheid geeft tot gemeenschappelijk overleg - zou het optreden van de nationale instanties hoe langer hoe meer kunnen bijdragen tot de harmonische werking van de gemeenschappelijke markt.

Het Comité van presidenten van centrale banken zou met name de navolgende taken moeten vervullen :

- de monetaire ontwikkeling in elk der lid-staten volgen (daartoe zullen de over deze ontwikkeling door het Monetair Comité aan de Raad en aan de Commissie gezonden verslagen te zijner beschikking worden gesteld) ;

.../...

- overleg plegen over de algemene beginselen en de hoofdlijnen van de politiek der centrale banken, met name op het gebied van het crediet, de geldmarkt en de valutamarkt;
- geregeld informatie uitwisselen over de voornaamste maatregelen welke onder de centrale banken ressorteren en deze maatregelen bestuderen. Indien de omstandigheden en met name de termijnen voor de aanvaarding van die maatregelen zulks veroorloven zal deze bestudering plaatsvinden, voordat op dit terrein door de betrokken nationale organen besluiten worden genomen.

Lid van het Comité zouden zijn de presidenten van de centrale banken van de Europese Economische Gemeenschap, die zich bij verhindering kunnen doen vertegenwoordigen door een lid van de directie van hun instelling.

Opgemerkt dient te worden, dat het Groot-Hertogdom Luxemburg geen centrale bank bezit en dat de in het kader van de "Belgisch-Luxemburgse Economische Unie gesloten overeenkomsten in een monetaire associatie tussen België en Luxemburg voorzien.

De Commissie meent dat in het algemeen deelneming van één harer leden aan de vergaderingen van bovenstaand Comité wenselijk zou zijn. De president van het Monetair comité zou eveneens uitgenodigd kunnen worden.

Het Comité van presidenten van centrale banken stelt de plaats van vergadering vast. Het zou echter wenselijk zijn dat dit Comité ten minste eenmaal per jaar bijeenkomt in de zetel van de instellingen van de Europese Economische Gemeenschap.

De Commissie zou het Comité voorts in spoedzitting bijeen moeten kunnen roepen indien de situatie zulks volgens haar mocht vereisen.

De Commissie meent dat er geen aanleiding bestaat, andere voorstellen ten aanzien van de werking van dit Comité te doen. Het Comité zou zelf zijn huishoudelijk reglement moeten vaststellen en in de waarneming van zijn secretariaat dienen te voorzien.

Om al de hierboven uiteengezette redenen beveelt de Commissie, op grond van de bepalingen van het Verdrag en met name van artikel 105, lid 1, de Raad aan, overeenkomstig het aan deze aanbeveling gehechte ontwerp-besluit, een "Comité van presidenten van centrale banken van de Europese Economische Gemeenschap" in te stellen.

.../...

Ontwerp-besluit van de Raad
betreffende de samenwerking tussen de centrale banken
van de Europese Economische Gemeenschap

De Raad van de Europese Economische Gemeenschap

Gelet op het Verdrag en met name op artikel 105, lid 1,

Gezien de aanbeveling van de Commissie d.d. 19 juni 1963,

Overwegende dat de vooruitgang op de weg naar de economische unie en met name de vorderingen welke nog moeten worden gemaakt ten aanzien van de opheffing van de belemmeringen van het goederen- en kapitaalverkeer en de verwezenlijking van het gemeenschappelijk beleid op belangrijke gebieden noodzakelijkerwijze vergezeld dienen te gaan van een verder doorgevoerde coördinatie van het beleid der centrale banken;

Overwegende dat de economische unie in beginsel stabiliteit van de wisselkoersen van de lid-staten vereist en bijgevolg een economische en monetaire politiek vordert waarbij deze stabiliteit wordt verzekerd;

Overwegende dat tussen de monetaire politiek van de lid-staten in het kader van de Europese Economische Gemeenschap een nauwe coördinatie dient te worden verzekerd, zoals de Commissie deze in haar memorandum over het werkprogramma van de Gemeenschap gedurende de tweede etappe en het Europees Parlement in zijn resolutie van 17 oktober 1962 betreffende de coördinatie van de monetaire politiek tot uitdrukking hebben gebracht;

Overwegende dat het ter versterking van de in bovenstaand artikel bedoelde samenwerking, dienstig zou zijn voortaan tussen de centrale banken onderling overleg te organiseren, dat meer systematisch aan besluiten van deze banken zou voorafgaan;

.../...

B E S L U I T

Artikel 1

Teneinde de samenwerking tussen de centrale banken van de lid-staten te bevorderen wordt een "Comité van presidenten van centrale banken van de Europese Economische Gemeenschap" opgericht.

Artikel 2

Lid van dit Comité zijn de presidenten van de centrale banken van de lid-staten. Bij verhindering kunnen zij zich doen vertegenwoordigen door een ander lid van het bestuursorgaan van hun instelling.

De Commissie wordt in het algemeen uitgenodigd zich door één van haar leden op de vergaderingen van dat Comité te doen vertegenwoordigen. Ook de voorzitter van het Monetair Comité zou kunnen worden uitgenodigd.

Artikel 3

Het Comité van presidenten van centrale banken van de Europese Economische Gemeenschap heeft met name de volgende taken :

- de monetaire ontwikkeling in elk der lid-staten volgen. Daartoe zullen de over deze ontwikkeling door het Monetair Comité aan de Raad en aan de Commissie gezonden ~~verslagen~~ te zijner beschikking worden gesteld;
- overleg plegen over de algemene beginselen en de hoofdlijnen van de politiek der centrale banken, met name op het gebied van het crediet, de geldmarkt en de valutamarkt;
- regelmatig informatie uitwisselen over de voornaamste maatregelen welke onder de centrale banken ressorteren, en deze maatregelen bestuderen. Indien de omstandigheden en met name de termijnen voor de aanvaarding van die maatregelen zulks veroorloven zal deze bestudering plaats vinden, voordat op dit terrein door de betrokken nationale organen besluiten worden genomen.

Artikel 4

Het Comité komt op gezette tijden en telkens wanneer de toestand dit nodig maakt bijeen. Indien de situatie zulks volgens de Commissie vereist, kan deze het Comité verzoeken in spoedzitting bijeen te komen.

Het Comité stelt de plaats voor zijn bijeenkomsten vast. Het komt echter ten minste éénmaal per jaar bijeen in de zetel van de instellingen van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 5

Het Comité stelt zijn huishoudelijk reglement vast en voorziet in de waarneming van zijn secretariaat.

Aanbeveling van de Commissie aan de Raad betreffende de samenwerking
tussen de lid-staten op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen

Bij de werking van het internationale monetaire systeem spelen de lid-staten van de Gemeenschap een belangrijke rol. Dit systeem kan het streven naar de economische eenmaking van Europa op vérstrekkende wijze beïnvloeden. Hetzelfde geldt in het bijzonder voor veranderingen in de wisselkoers en daarom dienen de lid-staten hun beleid op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen nauw te coördineren.

Te dien einde is het van belang, binnen de EEG te komen tot het plegen van overleg alvorens de lid-staten op dit gebied overgaan tot het nemen van belangrijke besluiten en in het algemeen tot het innemen van standpunten ten aanzien van de hoofdlijnen van de internationale monetaire politiek.

In elk land vloeit de op dit terrein gevoerde politiek voort uit een samenwerking tussen de overheidsorganen en de centrale bank. Met het in het kader van de Europese Economische Gemeenschap in dit opzicht te organiseren overleg zou dus een orgaan waarin dezelfde instellingen zijn vertegenwoordigd moeten worden belast. Het Monetair Comité nu is op deze wijze samengesteld. De bespreking van de internationale monetaire problemen maakt reeds een aanzienlijk deel uit van de werkzaamheden van dat orgaan. Er zou derhalve kunnen worden volstaan met een versterking van deze samenwerking door de taken, die met betrekking tot een dergelijk overleg aan het Monetair Comité zouden moeten worden opgedragen, nauwkeuriger te omschrijven.

De voornaamste gebieden waarvoor aanleiding bestaat binnen het Monetair Comité geregeld overleg te plegen zijn de navolgende :

- algemene werking van het internationale monetaire systeem,
- gebruikmaking door een lid-staat van de middelen van het Internationaal Monetair Fonds,
- deelneming van een of meer lid-staten aan belangrijke maatregelen van steunverlening ten behoeve van derde landen, hetzij rechtstreeks door de nationale monetaire instanties dan wel via internationale organen.

Voorafgaand overleg binnen de Gemeenschap is eveneens nodig in geval van wijzigingen van de muntpariteit van één of meer lid-staten. Een der-

gelijk overleg is voorzien in het kader van het Internationaal Monetair Fonds, krachtens artikel IV deel 3 van het Statuut van deze instelling, doch om ver chillende redenen kan hierdoor niet worden voldaan aan de behoeften van de nauwe coördinatie welke tussen de lid-staten van de Europese Economische Gemeenschap op dit terrein tot stand moet worden gebracht. In het algemeen zullen, in verband met het steeds nauwer aanhalen van de banden tussen de volkshuishoudingen van de landen van de gemeenschappelijke markt, de gevolgen van een wijziging in de muntpariteit van een lid-staat voor de partnerlanden uiteraard directer en belangrijker zijn dan voor andere landen. Onder verwijzing naar de herwaardering van de pariteit van twee EEG-landen in maart 1961, constateerde het Monetair Comité in het vierde verslag over zijn werkzaamheden dat "hoewel dit probleem in het verleden bij het nemen van definitieve besluiten herhaaldelijk door het Monetair Comité was bestudeerd, bij deze veranderingen van de muntpariteit vooraf geen volledige coördinatie in het kader van de Europese Economische Gemeenschap had plaats gevonden".

Voorts heeft de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk beleid in verschillende belangrijke sectoren van het economisch leven een concreet karakter gegeven aan het in artikel 107, eerste alinea, vervatte beginsel, namelijk dat "iedere lid-staat zijn wisselkoerspolitiek behandelt als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang". Zo zou de werking van verschillende regelingen voor de vaststelling van prijzen en tarieven welke voor de uitvoering van een gemeenschappelijk beleid, met name op het gebied van de landbouw en het vervoer vereist is, ernstig kunnen worden verstoord bij wijziging in de muntpariteit tussen de lid-staten.

Bijgevolg lijkt het principe van voorafgaand overleg bij elke wijziging in de muntpariteit tussen de landen van de EEG te moeten worden aanvaard, hetzij dat zulk een wijziging voortvloeit uit een door een lid-staat genomen besluit in verband met eigen moeilijkheden, hetzij dat de oorzaak ligt bij factoren die op de pariteit van één of meer landen, vooral van die welke een bijzonder belangrijke rol spelen in het internationaal betalingsverkeer, een ongewenste invloed uitoefenen.

Het opstellen van procedures waarmede op dit terrein voorafgaand overleg kan worden georganiseerd, roept ingewikkelde problemen op, vooral in verband met de eisen van geheimhouding en snelheid van handelen. Het is dan ook geboden om aan het Monetair Comité - het meest bevoegd

orgaan van de Europese Economische Gemeenschap op dit gebied - op te dragen, na te gaan welke procedure ten aanzien van de bedoelde raadplegingen volledige doeltreffendheid zou kunnen verzekeren. Het Monetair Comité dient hieromtrent verslag uit te brengen aan de Raad en aan de Commissie. Daarop zal de Commissie met betrekking tot de te aanvaarden procedure vast omliggende voorstellen aan de Raad doen.

Om deze redenen en op grond van de bepalingen van het Verdrag, met name van artikel 105, beveelt de Commissie aan de Raad aan :

a) artikel 1 van het statuut van het Monetair Comité te wijzigen overeenkomstig het eerste hierbij ingediende ontwerp-besluit, ten einde dit Comité volmacht te verlenen om zo nodig voorafgaand overleg te organiseren bij alle belangrijke besluiten en standpunten van de lidstaten op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen en met name betreffende :

- de algemene werking van het internationale monetaire systeem,
- de gebruikmaking door een lid-staat van de middelen van het Internationaal Monetair Fonds,
- de deelneming van één of meer lid-staten aan belangrijke maatregelen van steunverlening ten behoeve van derde landen, hetzij rechtstreeks door de nationale monetaire instanties dan wel via internationale organen,

b) overeenkomstig het hierbij ingediende tweede ontwerp-besluit te besluiten dat de lid-staaten voorafgaand overleg dienen te plegen bij elke wijziging in hun muntpariteit, het Monetair Comité te verzoeken advies te geven over de vraag hoe dat overleg zou kunnen worden georganiseerd, en de Commissie te verzoeken om, rekening houdend met bedoeld advies, betreffende de procedure van dat overleg vast omliggende voorstellen aan de Raad te doen.

Ontwerp-besluit van de Raad betreffende de samenwerking tussen de lid-staaten op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen

De Raad van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag en met name op de artikelen 105, 116 en 153,

Gezien de aanbeveling van de Commissie d.d. 19 juni 1963,

Overwegende dat de werking van het internationale monetaire systeem het streven naar de economische eenmaking van Europa op verstrekkende wijze kan beïnvloeden ;

Overwegende dat het bij een tekort op de betalingsbalans van een lid-staat in het gemeenschappelijk belang zou zijn, na te gaan op welke voorwaarden een dergelijk tekort zou worden gefinancierd en met name of deze financiering zou moeten geschieden door een beroep op het Internationaal Monetair Fonds,

Overwegende dat aanleiding bestaat een nauwe coördinatie te verzekeren van de politiek van de lid-staten op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen, zoals de Commissie die in haar memorandum over het werkprogramma van de Gemeenschap gedurende de tweede etappe en het Europees Parlement in zijn resolutie van 17 oktober 1962 betreffende de coördinatie van de monetaire politiek in het kader van de Europese Economische Gemeenschap tot uitdrukking hebben gebracht ;

Overwegende dat de meest passende methode voor het totstandbrengen van deze coördinatie bestaat in het plegen van het nodige overleg binnen het Monetair Comité ;

B E S L U I T

Enig artikel

Artikel 1 van het statuut van het Monetair Comité wordt als volgt gewijzigd :

" Het Comité volgt de monetaire en financiële situatie in de lid-staten en van de Gemeenschap, alsmede het algemene systeem voor het betalingsverkeer der lid-staten en brengt daarover regelmatig verslag uit aan de Raad en aan de Commissie.

Binnen het Monetair Comité zal vooraftgaand overleg plaatsvinden bij alle belangrijke besluiten en standpunten van de lid-staten op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen en met name betreffende :

- de algemene werking van het internationale monetaire systeem,
- de gebruikmaking door een lid-staat van de middelen van het Internationaal Monetair Fonds,
- de deelneming van één of meer lid-staten aan belangrijke maatregelen voor steunverlening ten behoeve van derde landen, hetzij rechtstreeks door de nationale monetaire instanties dan wel via internationale organen".

Ontwerp-besluit van de Raad betreffende het organiseren van voorafgaand
overleg tussen de lid-staten bij wijzigingen van hun muntpariteit

De Raad van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag en met name op de artikelen 105, 107 en 152,

Gezien de aanbeveling van de Commissie d.d. 19 juni 1963,

Overwegende dat de wijziging van de muntpariteit van een of meer landen van de Europese Economische Gemeenschap gevolgen van verstrekkende betekenis kan hebben voor de werking van de gemeenschappelijke markt ;

Overwegende dat aanleiding bestaat een nauwe coördinatie te verzekeren van de politiek van de lid-staten op het gebied van de internationale monetaire betrekkingen in het algemeen en betreffende de wisselkoersen in het bijzonder, zoals de Commissie die in haar memorandum over het werkprogramma van de Gemeenschap gedurende de tweede etappe en het Europees Parlement in zijn resolutie van 17 oktober 1962 betreffende de coördinatie van de monetaire politiek in het kader van de Europese Economische Gemeenschap tot uitdrukking hebben gebracht ;

B E S L U I T

Artikel 1

Bij elke wijziging in de muntpariteit tussen de lid-staten dient voorafgaand onderling overleg te worden gepleegd.

Artikel 2

Het Monetair Comité wordt uitgenodigd advies te geven met betrekking tot de opstelling van een procedure van voorafgaand overleg bij wijziging van de muntpariteit van één of meer lid-staten en hierover aan de Raad en aan de Commissie verslag uit te brengen.

Artikel 3

De Commissie wordt uitgenodigd aan de Raad voorstellen te doen met betrekking tot de desbetreffende procedure en daarbij rekening te houden met het advies van het Monetair Comité.

Aanbeveling van de Commissie aan de Raad betreffende
samenwerking tussen de betrokken Overheidsdiensten der
lid-staten op het gebied van de begrotingspolitiek

De coördinatie van de monetaire politiek der lid-staten zou onvolledig zijn indien deze zich beperkte tot de specifiek monetaire aspecten daarvan en niet tevens rekening werd gehouden met de besluiten der regeringen op het gebied van de Staatsfinanciën. Bij deze coördinatie wordt aangenomen dat bij de in elk der lid-staten gevoerde begrotingspolitiek niet de gemeenschappelijke richting van de monetaire politiek in het geding zal komen. Zulks geldt eveneens voor de repercussies van de begrotingspolitiek op de economische ontwikkeling in het algemeen. De hoofdlijnen van de begrotingspolitiek dienen derhalve binnen de Gemeenschap te worden besproken, alvorens zij door elke lid-staat worden vastgelegd.

Deze werkzaamheden zouden moeten worden ingepast in die welke worden verricht in het meer algemene kader van de algemene economische prognoses, in de vorm van "economische budgetten". Deze worden voortaan ieder jaar voor het volgende jaar opgesteld overeenkomstig een zo uniform mogelijk schema en worden geleidelijk geconsolideerd tot een economisch budget voor de Gemeenschap. In ieder geval impliceert de opstelling van deze budgetten dat rekening wordt gehouden met de begrotingstransacties van de Staat, juist in verband met de invloed daarvan op de economische ontwikkeling.

Het lijkt derhalve de aangewezen weg, in de procedure van onderlinge vergelijking van de economische budgetten de onderlinge vergelijking van de staatsbegrotingen in te passen. Zulk een vergelijking dient betrekking te hebben op de ramingen van de totale budgettaire ontvangsten en uitgaven; zij moet zo spoedig mogelijk worden aangevuld met een verdeling naar de economische aggregaten, die het meest belangrijk zijn voor het verkrijgen van een beeld van de ontwikkeling van de conjunctuur. Het zou voldoende zijn indien daarbij enerzijds een specificatie van de totale ontvangsten volgens de voornaamste categorieën van belastingen - directe en indirecte belastingen - en anderzijds een specificatie van de totale uitgaven naar verbruik van de overheid, inkomensoverdrachten, vermogensoverdrachten, eigen investeringen van de administratieve diensten en ten slotte leningen

en voorschotten wordt gegeven. Deze werkzaamheden zouden kunnen worden opgedragen aan een comité bestaande uit hoge ambtenaren van de Ministeries van Financiën, die belast zijn met de opstelling van de begrotingspolitiek van de Staat; zij zouden moeten worden verricht in nauwe coördinatie en tezamen met de opstelling van de economische budgetten.

In dit Comité zouden vanaf het stadium van voorbereiding van de opstelling der staatsbegrotingen gedachtenwisselingen moeten plaats vinden over de hoofdlijnen van de begrotingspolitiek van de lid-staten, met name uit een oogpunt van de repercussies daarvan op de economische ontwikkeling van de Gemeenschap als geheel. Bovendien zouden de werkzaamheden van het Comité voor de begrotingspolitiek dienen te geschieden in nauw verband met die van het Monetair Comité en het Comité voor de conjunctuurpolitiek, aangezien aan bedoelde comités de nodige gegevens moeten worden verstrekt voor besprekingen over de specifiek monetaire en conjuncturele aspecten van de uitvoering van de Staatbegrotingen.

Om deze redenen beveelt de Commissie op grond van de bepalingen van het Verdrag en met name van artikel 105, lid 1, de Raad aan, overeenkomstig het aan deze aanbeveling gehechte ontwerp-besluit een Comité voor de begrotingspolitiek in te stellen.

Ontwerp-besluit van de Raad betreffende de samenwerking
tussen de betrokken Overheidsdiensten der lid-staten op
het gebied van de begrotingspolitiek

De Raad van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag en met name op artikel 105, lid 1,

Gezien de aanbeveling van de Commissie d.d. 19 juni 1963,

Overwegende dat de besluiten met betrekking tot de begroting gevolgen hebben voor de conjuncturele en monetaire ontwikkeling en dat een coördinatie van de economische politiek - en in het bijzonder van de conjunctuurpolitiek en de monetaire politiek - onvolledig zou zijn indien die van de begrotingspolitiek daarin niet zou zijn begrepen;

Overwegende dat aanleiding bestaat een nauwe coördinatie te verzekeren van de conjunctuurpolitiek , de monetaire politiek en de begrotings- en financiële politiek van de lid-staten, zoals de Commissie die in haar memorandum over het werkprogramma van de Gemeenschap gedurende de tweede etappe en het Europees Parlement in zijn resoluties van 17 oktober 1962 betreffende de coördinatie van de monetaire politiek en de coördinatie van de begrotings- en financiële politiek in het kader van de Europese Economische Gemeenschap tot uitdrukking hebben gebracht ;

Overwegende dat het daartoe wenselijk is deze samenwerking te organiseren binnen een groep bestaande uit vertegenwoordigers van de regeringen en van de Commissie

B E S L U I T

Artikel 1

Er wordt een Comité voor de begrotingspolitiek ingesteld. Dit Comité zal tot taak hebben om vanaf het stadium van voorbereiding van de opstelling der staatsbegrotingen de hoofdlijnen van de begrotingspolitiek van de lid-staten te bestuderen, met name met het oog op de repressies daarvan op de economische ontwikkeling van de Gemeenschap als geheel, alsmede deze begrotingen onderling te vergelijken.

Artikel 2

Dit Comité bestaat uit vertegenwoordigers van de lid-staten en van de Commissie, die elk een lid en een plaatsvervangend lid benoemen.

Artikel 3

De Commissie zorgt voor de coördinatie en synchronisatie van de werkzaamheden van dit Comité met die van het Monetair Comité en het Comité voor de conjunctuurpolitiek.

Artikel 4

Het Comité voor de begrotingspolitiek stelt zijn huishoudelijk reglement vast. De Commissie voorziet in de waarneming van zijn secretariaat.